ISSN 1395-0592

Nyt på tværs

Tvær-Kulturelt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde i Danmark

Nr. 4 – december 2020 – 26. årgang

Foto: BMF

Stjernestunder i Varde
Sct. Jacobi Kirke i Varde modtog Tværkulturelt Centers aktivitetspris for gennem fire år at vise åbenhed og gæstfrihed over for en eritreansk-ortodoks migrantmenighed til gensidig glæde. *Side 8*

TEMA

Foto: BMF

DERFOR HAR VI HÅB

Andre fortællinger

Side 4,5 og 7

Min barndoms jul
- i Eritrea, Irak og Pakistan. *Side 2*

Jesus åbnede en vej for os
Interview med kurdisk familie på Falster. *Side 5*

Sammen på tværs
Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog. *Side 6*

Eksil og håb
Glimt fra anderledes efterårskonference. *Side 7*

Tanker om et statsborgerskab
Aktuelt perspektiv *Side 7*

Vi takker Jesus
Ahmad Omidi fik asyl efter fem år i Danmark. *Side 7*

Foto: BMF

Bærer ikke nag
Bienvenu Maronko Byamungu overlevede massakre i flygtningelejr som 16-årig. *Side 4*

Foto: BMF

Et frisk pust
I Skovlunde har den nye sognepræst afrikanske rødder. *Side 3*

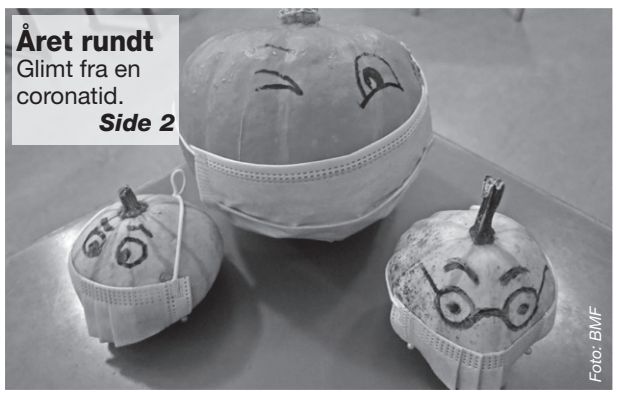
Foto: BMF

Året rundt
Glimt fra en coronatid. *Side 2*

Foto: BMF

Kurdisk familie på flugt mødte kristendommen gennem familiemedlemmer i Danmark. *Side 5*

Giv håbet stemme

Vi skriver ikke vores egen livsfortælling

Redaktøren har ordet

For få måneder siden troede vi, at det hele var overstået. I alt fald næsten. Men sommersol, tocifrede smittetal og voksende optimisme blev i løbet af efteråret afløst af en anden virkelighed. I dag ved vi, at der er lange udsigter til gensyn med hverdagen, som den var engang. Den hverdag, vi kendte og holdt af. Vi har ikke kontrol over fremtiden. Det har vi mennesker aldrig haft, men det sidste år har en mikroskopisk virus gjort det af med alle illusioner. I mødet med eksistentiel udsathed er vi mennesker i samme båd. Danskere og verdens flygtninge og migranter. Det er vi ikke vant til.

Hvad blev der af håbet? I en usikker tid har vi mere end nogen sinde brug for, at nogen giver håbet stemme. Men måske skal vi lede andre steder end i verdens magtcentre.

For verdens 80 millioner flygtninge er det ingen overraskelse, at vi mennesker ikke skriver vores egen livsfortælling. Kristne flygtninge minder os om, at vores historie skrives for os af en anden hånd. I dette nummer af *Nyt på tværs* fortæller flygtninge og tidligere asylansøgere fra Iran og DR Congo om det kristne håb, der bærer gennem det værste, et menneske kan opleve. Og om at turde leve i dag og overlade morgendagen til en, der er større end os selv.

Det vækker til eftertanke, at håbet ofte har dybe rødder der, hvor vi mindst forventer det, og hvor det synes at have de trangeste kår. Det ved mange, der har besøgt en flygtningefamilie, et asylcenter eller et udrejsecenter for afviste asylansøgere. Vi tænkte, at det var os, der skulle opmuntre og indgyde håb. Men i samtalen med mennesker, der har mistet alle jordiske holdepunkter, kom håbet os i møde fra uventet kant. For her var mennesker, der midt i uvisheden havde bevaret troen og tilliden til, at Gud stadig vil dem det godt. Mennesker, der gav plads til Guds fortælling om deres liv, og som derigennem fik overskud til at række ud til andre med godhed og omsorg.

Det er stemmer, vi gør klogt i at lytte til i en fortsat coronatid. Mange flygtninge kan af dyrekøbt erfaring lære os noget om at acceptere virkeligheden, som den er her og nu - uden vished om fremtiden, og uden svar på alle livets store spørgsmål. Vel håber vi på en vaccine, så vi en dag kan kaste mundbind og forbud væk og igen give hånd og knus og kram. Men der er vi ikke lige nu. Hverdagen er en anden. Men Gud har ikke forladt os. Han kom til os julenat i skikkelse af et lille menneskebarn. Han er sammen med os alle slags dage. Kristne tror på en Gud, der en dag vil genoprette det, der er brudt sammen for os mennesker. I adventstiden giver Gud håbet stemme og ansigt i Kristus, der kom til jord og blev menneske som os. Hvad så end der møder os i en uforudsigelig verden, er vi ikke overladt til os selv. Derfor har vi håb. - Glædelig advent.

Birthe Munck-Fairwood

Året der gik

I en coronatid: Glimt fra Tværkulturelt Centers netværk 2020

Bibler til migrantmenigheder

28 migrantpræster og menighedsledere modtog i efteråret den nye danske bibeloversættelse Bibelen 2020 sammen med et håndkors af oliventræ og en personlig hilsen. Tværkulturelt Center stod for udsendelse.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Bording: Bibelcafé med mundbind

Med mundbind og coronaafstand mødes 40 asylansøgere fra Udrejsecenter Kærshovedgård hver uge til bibelcafé i Bording. Under forårets nedlukning mødtes man på Zoom og udendørs i en skov. ”Vi planlægger, og så må vi justere efter, hvad der er muligt,” siger Lindvig Osmundsen, der sammen med frivillige fra Indre Mission og Luthersk Mission står bag caféen.

Lindvig Osmundsen • 2178 6751
lindvigosmundsen@gmail.com

Emdrup: Gudstjenester på urdu

En pakistansk menighed er begyndt at holde gudstjenester på urdu i Emdrup Kirke. ”Nogle kom i forvejen til de danske gudstjenester, og en er kommet ind i menighedsrådet, så det hænger rigtig godt sammen,” fortæller sognepræst Jóannis Fonsdal. Ud over landet udlåner mindst 60 sognekirker lokaler til migrantmenigheder.

Jóannis Fonsdal • 3968 2031 • jfon@km.dk

Holstebro: Aftencafé og hyggeposer

Café Colour by Night er Nørrelandskirkens internationale aftencafé, hvor voksne nydanskere kan bruge det danske sprog sammen med danskere. I år har kirkens spisefællesskab været erstattet af hjemmebesøg med hyggeposer med cola, chips og chokolade til børnene. ”Vi vil gerne vise folk, at de ikke er glemt,” fortæller tværkulturel sognemedhjælper Inge-Margrete Jacobsen.

Inge-Margrete Jacobsen • 5192 9056
imj@noerrelandskirken.dk

Høje Gladsaxe: Somalisk middag på tværs

Somaliske bydelsmødre serverede indbydende retter fra det somaliske køkken, da Haraldskirken i november dannede rammen om en somalisk/dansk aften.

Ida Tafdrup-Johansen • 9243 0666 • idt@km.dk

Kolding: Advent Carols

Kolding International Congregation inviterede igen i år til engelske Advent Carols med lystænding i Simon Peters Kirke. Kirken tilbyder også sprogcafé og månedlige *Kvinder møder kvinder*, der samler kvinder fra 10 lande.

Elizabeth Padillo Olesen • 3045 0414
bethpadillo5@gmail.com

Kvaglund: Mænd laver mad

Hver tirsdag samles 10-20 mænd til international mandeklub i Kirkeladen, hvor de laver mad sammen, spiser og har forskellige aktiviteter. Nogle er kristne, andre er muslimer eller noget helt tredje. ”Vi oplever, at vi har langt mere til fælles, end at vi alle er mænd,” siger tværkulturel medarbejder Paul Martin Nielsen.

Paul Martin Nielsen • 5240 4087 • pmaanielsen@gmail.com

København: Dansk for hele verden

Trods coronanedlukning og efterfølgende loft over elevtal deltog 600 udlændinge fra 90 nationer i årets løb i Internationalt Kristent Centers gratis dansk- og engelskundervisning i Bethesda, hvor der også ydes juridisk rådgivning.

Majken Rokni • 3332 5939 • majken@ikcenter.dk

Migrantmenighedernes Domkirketræf

Også inden coronakrisen færdedes mange migrantmenigheder hjemmevant på digitale platforme. Men sociale medier kan ikke erstatte live gudstjenester, nærvær og fællesskab. Det var der enighed om, da menighedsledere fra 11 migrantmenigheder fortalte om coronaerfaringer i Vor Frue Kirke i København.

www.tvaerkulturelt-center.dk

Nykøbing Falster: Venskabscafé

Hver anden uge inviterer frivillige fra Lindeskov Kirke til venskabscafé i kirken med fællesspisning og andagt. Deltagerne har også mulighed for at blive tilknyttet en dansk familie. Under forårets nedlukning holdt man kontakt gennem privatbesøg.

Lisbeth Rask Nielsen • 2567 0570 • lrn_jan@mail.dk

Nørrebro: Internationale gudstjenester

Kingos Kirke har i over 30 år holdt internationale gudstjenester med tolkning. I år var de fleste deltagere nykristne kurdiske familier fra Udrejsecenter Sjælsmark og Avnstrup. Mindst 20 sognekirker tilbyder hvert år internationale gudstjenester.

Anders Graversen • 6127 3022 • ang@km.dk

Viborg: Aktivitetsdag for eritreanske børn

”Kan I ikke holde fest igen om en måned?” spurgte en eritreansk dreng, der sammen med 55 børn og unge fra Eritrea i juli deltog i en lejrdag med sommeraktiviteter, konkurrencer og bibelfortællinger arrangeret af Messy Church i Bjerringbro, hvor man har god kontakt til mange eritreanske flygtningefamilier.

Vagn Bodilsen • 8668 4441 • bodilsen@bknet.dk

Konferencer og sommerlejre

Meget måtte i år aflyses, men mange steder lykkedes det at samles i mindre fora. Omkring 100 danskere, flygtninge og migranter deltog i minikonferencer arrangeret af Tværkulturelt Center m.fl., og aflyste sommerlejre blev erstattet af lejrdage og dagudflugter arrangeret af Indre Mission, Luthersk Mission og lokale kirker.

Aarhus: Kristendom på farsi

Efter en tid med nedlukning og bibelundervisning på digitale platforme samles flygtninge og asylansøgere igen til undervisning på farsi/persisk i Aarhus, Hviding, Holstebro, Kolding, Jelling, København, Hillerød, Slagelse, Særløse og andre byer.

Naser Rezaeih • 2168 2414 • naserrezaeih@stofanet.dk

Min barndoms jul - i Eritrea, Irak og Pakistan

“ I Eritrea fejrer vi jul den 7. januar. Dagen før forbereder vi os på at byde Guds Søn velkommen. Det er en renselsesdag, både åndeligt og fysisk. Min familie tilhører den katolske kirke, hvor alle går til skrifte juleaftensdag - både børn og voksne. At blive ren handler ikke kun om vand og sæbe, men også om indre renselse. Jeg husker stadig den særlige følelse af lettelse bagefter. Hjemme blev vi børn grundigt vasket og fik nyt tøj, som vi havde på i kirken. Julegudstjenesten startede før midnat og varede til klokken 4.30 om morgenen. Kirken var helt fuld, og mange stod udenfor. Der var en helt særlig stemning af glæde og højtid. Når vi kom hjem, spiste vi *ge’at*, der er en særlig juleret, og senere fik vi *injerra* (vores nationalret), mens duften af nyristede kaffebønner bredte sig i huset. For os børn var julen overdådighedens fest med masser af tid, mad og søde sager. I Danmark arbejder jeg som kirketjener og skal på arbejde juleaften og juledag. Det har jeg det fint med. For eritreanere er det først rigtig jul i januar. Så samles vi og fejrer vores jul.

Abel Zehmret Kidane (Eritrea)
Nørrebro

“ Da jeg var barn i Dohuk i det nordlige Irak, var det en helt anden tid. Kristne og muslimer levede fredeligt sammen. Som de fleste familier i vores kvarter tilhørte vi den kaldæiske kirke. Julen blev fejret i kirken og hjemme sammen med familie og naboer. Det var en tid fuld af forventning. Jeg lærte tidligt, at julen handler om Jesus. Juledag gik alle i kirke meget tidligt om morgenen, mens det endnu var mørkt. Vi gik til fods gennem de stille gader. I kirken var vi over tusind mennesker og rigtig mange børn. Jeg husker stadig det store juletræ i kirken og alle de levende lys. Men det bedste var den store julekrybbe uden for kirken. Det føltes godt og trygt at stå og kigge på Jesus og Maria. Hjemme spiste vi festmad og fik chokolade og særlige julekager. Hele dagen var der en masse glade mennesker, der gik ind og ud af hinandens hjem. Senere blev alt forandret. I 1996 måtte jeg flygte ud af Irak med mine børn. I de fem år, vi levede illegalt i Jordan og Thailand, var det i kirken, at jeg fandt fred. Hvert år fejrer min familie jul med stor glæde og taknemmelighed.

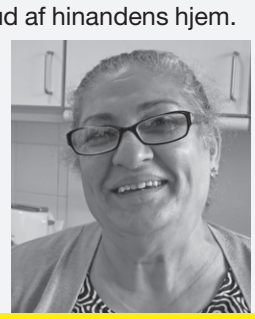

Walida Beebo Saba (Irak)
Gentofte

“ Jeg er født i Lahore i Pakistan i en stor kristen familie. Selv om Pakistan er et muslimsk land, havde de kristne stor frihed. Dengang var det overhovedet ikke farligt at være kristen. Vi havde både kristne og muslimske venner, og den 24. december lavede min mor fade med appelsiner, mandariner og nødder, som vi gik ud med til naboer og bekendte. Julen var de kristnes fest og noget, der foregik i kirken. Vi havde fri fra skole, og juleaften tændte de kristne familier fyrværkeri ved midnat for at fejre Jesu fødselsdag. Det syntes vi børn var meget spændende, så vi talte timer til midnat. Juledag gik vi i kirke hele familien. I kirken var der juletræ og en helt særlig stemning. Der var ikke plads til alle inde i kirken, så der var telte med højttalere ude i gårdhaven. Vi var en masse børn, der havde fået nyt tøj, som vi glædede os til at vise frem. Bagefter gik vi hjem og spiste særlige juleretter sammen med min bedstefar, onkler og tanter. I dag er vi omkring 40 familiemedlemmer i Danmark, som plejer at holde jul sammen. Men på grund af corona er vi kun sammen med vores voksne børn i år.

Naaem Akhtar (Pakistan)
Værløse

Sognepræsten er afrikaner

Wamwati Karuri er ansat som børne- og ungdomspræst i Skovlunde Kirke

Wamwati Karuri fortæller med et afvæbnende smil, at han aldrig rigtig har forstået, hvad en nydansker er.

– Jeg er født på Vesterbro i København. Dengang var der ikke noget, der hed nydanskere. Jeg har altid bare været dansker. Min far kom til Danmark som gæstearbejder fra Kenya i midten af halvfjerdserne og startede med at undervise i swahili. Senere tog han en erhvervsuddannelse og fik arbejde på H.C. Ørstedsværket. Da jeg var to år, blev mine forældre skilt, og min søster og jeg voksede op hos min mor på Østerbro. Hun arbejdede som smørrebrødsjomfru og gjorde også rent. Som barn gik jeg på en katolsk skole med morgensang og gudstjenester. Jeg var meget glad for at gå der og følte mig ikke anderledes. I dag går mine egne børn på den samme skole.

> **“ Med min baggrund er jeg et frisk pust i folkekirken.**
> *Wamwati Karuri*
> *Sognepræst*

Han fortæller om barndomsårene i den katolske domkirke i Bredgade, hvor han var ministrant og senere aktiv i kirkens ungdomsarbejde.

– Tro har altid været en stor del af mit liv. Det var bare noget, der kom naturligt. Vi talte ikke så meget om tro derhjemme, men mine forældre var katolikker og tog os med i kirke hver søndag. At være ministrant og hjælpe under gudstjenesten var fedt. Jeg havde et rigtig godt forhold til sognepræsten, og i mange år var kirken mit andet hjem.

– Som barn var jeg ivrig fodboldspiller og drømte om at blive alt muligt – brandmand, frømand og politimand. I gymnasiet begyndte jeg at lege med tanken om at blive katolsk præst, men det krævede både rigtig gode karakterer og at man skulle leve i cølibat. Det var ikke lige mig. I stedet valgte jeg at udforske det mere kreative. Jeg kom med i en hip-hop gruppe, hvor vi tog ud og rappede, og jeg tog også en instruktøruddannelse i kinesisk kampkunst (Wing Tsun). Det var en helt anden verden, men jeg kunne leve af det, siger han og ler.

Som 21-årig mødte Wamwati Karuri sin kone Hazel, der er født på Filippinerne. Hendes mor inviterede ham med i en filippinsk pinsemenighed i København, som hun selv havde været med til at starte.

– Jeg havde altid interesseret mig meget for musik og spillede både guitar og trommer, så det endte med, at jeg blev leder af menighedens lovsangsgruppe. Frikirkemiljøet lever jo af frivillighed, og jeg brugte nok 20 timer om ugen i kirken. I en frikirke er der et kæmpe fællesskab. Man er der for hinanden og får et tilhørsforhold uden lige. Da jeg startede, var vi omkring 20, men efter et boom af filippinske au pair piger var vi pludselig 200. I menigheden mødte jeg nogle gutter, der læste meget i Bibelen og var meget bogstavtro. Det vakte min interesse for at studere teologi. Præsten opfordrede mig til at tage en bacheloruddannelse på et Bible College på Filippinerne, og da min kone og jeg på det tidspunkt havde fået en søn, tænkte vi, at det ville være godt for ham med et par år på Filippinerne. Så i 2010 fremlejede vi vores lejlighed og rejste.

Det blev tre intensive studieår med praktik i både en megakirke med en søndagsmenighed på 3.000 og en helt nystartet menighed med 15 medlemmer.

– Jeg lærte, at kirke kan gøres på mange måder. Studiet var meget fokuseret på, at vi skulle ud og fungere som præster. Vi lærte, hvordan man samarbejder med mennesker og driver en kirke, der består af mange frivillige. Sjælesorg blev også prioriteret højt. Men jeg kunne mærke, at jeg havde lyst til at fordybe mig i de klassiske fag. Så da vi kom tilbage til Danmark, søgte jeg ind på teologistudiet på Københavns Universitet.

– Det var en helt anden verden. I Danmark er teologistudiet en rent akademisk uddannelse. Her lærer man intet, der har med mennesker at gøre, før man når pastoralseminariet. Jeg kom fra et miljø, hvor man ikke stiller spørgsmål men respekterer præstens udlægning. Det var som at komme fra den ene yderlighed til den anden – fra at alt var sandt til punkt og prikke, til at her er der ikke noget, der er sandt! I dag er jeg nok landet et sted i midten. Jeg vil beskrive mig selv som meget bibeltro men også kritisk over for nogle ting. Det er vigtigt at forstå konteksten, når man læser Bibelen. Men det, der hjælper mig i hverdagen og giver mig håb og tro på fremtiden, er helt klart min tro.

At han skulle være præst i folkekirken var ikke givet på forhånd.

– For mig handlede det om at finde et sted, hvor jeg kunne være mig selv med den teologi, jeg har. På pastoralseminariet fik jeg mulighed for at undersøge, om folkekirken var noget, jeg kunne være i. At folkekirken er en mangfoldig kirke med forskellige fløje tiltalte mig. I det miljø, jeg kom fra, hed det enten/eller. Jeg ser det som en kæmpe styrke, at folkekirken kan rumme en masse.

– Jeg blev klar over, at det er vidt forskelligt at være præst i folkekirken og i en frikirke. I frikirkemiljøer er der et helt anderledes fællesskab og sammenhold. Som præst i folkekirken står man for kirkelige handlinger og er en del af folks liv, når de oplever det værste såvel som det mest glædelige – de overgangsfaser, der virkelig betyder noget. Det er bare så givende. Mens jeg gik på pastoralseminariet, kunne jeg mærke, at det var det her, jeg ville.

Få måneder senere fik Wamwati Karuri tilbudt stillingen som sognepræst i Skovlunde Kirke kombineret med en stilling som funktionspræst for børn og unge.

– Jeg var superglad. De søgte en præst, der havde hjerte for børn og unge og kunne danne relationer. Jeg har lavet en masse med børn og unge og er også frivillig rådgiver på Børnetelefonen, så jeg ved noget om, hvad der rører sig på området – både det gode og det dårlige. Med min baggrund er jeg et frisk pust i folkekirken!

I dag er Wamwati Karuri godt på vej ind i hverdagen som sognepræst i et sogn med 13.000 indbyggere.

– Jeg var da lidt nysgerrig på, hvordan folk ville reagere første gang, de så mig. Der går lige et sekund, før det går op for folk: Han er jo afrikaner! At jeg er sognepræst er ikke lige det første, folk tænker, når de ser mig. Det er meget sjovt at se. Selv om jeg betragter mig selv som en dansk folkekirkepræst, ser jeg jo anderledes ud.

– Som sognepræst skal jeg lære en masse nye rutiner. Jeg bliver kirkens kontaktperson til skoler, gymnasier og institutioner og skal bruge tid på at observere og lære lokalsamfundet at kende. Særligt på ungdomsområdet er det vigtigt at samarbejde med de unge og sætte nogle rammer, som de så er med til at forme. Det kunne være noget med musik eller kinesisk eller filippinsk kampkunst. Eller noget helt andet.

På teologistudiet skrev han kandidatspeciale om det østafrikanske folk kikuyuernes reaktion på at blive evangeliseret i 1900-tallet.

– Min tipoldefar var den første kikuyu høvding, der tog imod hvide missionærer og konverterede til kristendommen. Da jeg fik muligheden for at dykke ned i min egen historie, var det da det, jeg skulle. Det var utrolig spændende, siger den dansk-afrikanske sognepræst, der gerne vedgår sine afrikanske rødder.

– Som mange afrikanere har jeg en meget afslappet indstilling til livet. Og så betyder familien rigtig meget for mig. Når min mor bliver ældre, skal hun ikke på plejehjem. Hun skal bo hjemme hos os.

Som præst i folkekirken har han mange drømme. Men ting skal have deres tid. Og Wamwati Karuri har ikke travlt.

– Jeg drømmer om, at folkekirken igen kan blive et sted, hvor gudstjenesten er samlingspunkt på tværs af generationer. Både i den katolske kirke, i frikirker og migrantkirker er gudstjenesten jo for alle. Der kommer alle generationer. I dag er det mest ældre mennesker, der kommer i folkekirken. Det vil jeg gerne lave lidt om på. Jeg tror på, at folkekirken kan blive attraktiv også for de unge.

BMF

Wamwati Karuri: 41 år. Sognepræst i Skovlunde. Cand.theol. fra Københavns Universitet 2020. Gift med Hazel, der er butikschef. Parret har to drenge på 7 og 13 år. Bor på Østerbro.

> **“ At jeg er sognepræst er ikke lige det første, folk tænker, når de ser mig.**
> *Wamwati Karuri*

Egentlig havde han håbet at kunne flyve under radaren. Men siden Wamwati Karuri blev indsat som sogne-, børne- og ungdomspræst i Skovlunde Kirke den 15. oktober, er den 41-årige dansk-afrikaner gentagne gange blevet bedt om at stille op til interviews. Og det gør han tålmodigt og gerne. For han ved godt, at som den første fastansatte sognepræst i folkekirken med afrikanske rødder skriver han dansk kirkehistorie. En onsdag i november tager en afslappet Wamwati Karuri imod på det nyindrettede præstekontor til et interview om en usædvanlig trosrejse, der startede i den katolske domkirke i Bredgade og via en årrække i en filippinsk pinsemenighed foreløbig er endt med en ansættelse som præst i folkekirken.

Foto: BMF

Støt Tværkulturelt Center

GIV EN JULEGAVE

Gaver til Tværkulturelt Center er med til at give flygtninge og migranter en stemme og er helt nødvendige for Centrets arbejde.

Hjertelig tak • Merci • Shukran • Thank you

Alle gaver er fradragsberettigede.

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231 • MobilePay: 78684

TEMA

Min far lærte mig at tilgive

Ung kvoteflygtning overlevede massakre i FN-flygtningelejr

Fotos: BMF

I dag er han en travl småbørnsfar, der foruden fuldtidsjob på et fjerkræslagteri og skiftende vagter som social- og sundhedshjælper også leder den congolesiske migrantmenighed Living Water Church, som hans far i sin tid grundlagde. Bienvenu Maronko Byamungu kom til Danmark i 2005 som FN-kvoteflygtning sammen med sine forældre, en ældre søster og en nevø, efter at familien havde mistet flere familiemedlemmer og han selv var blevet alvorligt såret under en massakre i en flygtningelejr, der kostede over 200 congolesiske flygtninge livet. Men den spinkle congoleser, der i dag bor i Skive, har aldrig opgivet håbet og troen på, at Gud vil ham det godt.

Congolesere i Danmark (DR Congo)

Alle af congolesisk herkomst: 2.580
Heraf danske statsborgere: 305
Danmarks Statistik 2020

Når man overlever en massakre, bliver man aldrig den samme som før. Men livet kan blive godt igen. For også når det værst tænkelige sker, har Gud en vej.

Det lærte Bienvenu Maronko Byamungu af sin far, der var præst og evangelist i hjemlandet DR Congo og senere i Danmark. Den 34-årige social- og sundhedshjælper fra Skive har set mere menneskelig ondskab end de fleste. Alligevel har han aldrig opgivet håbet og troen på, at Gud var der, også når det værst tænkelige skete. Fundamentet for den tro, der har båret ham gennem livet indtil i dag, blev lagt allerede i barndommen Zaire (i dag DR Congo), hvor han voksede op som den yngste i en søskendeflok på seks. Familien tilhørte en pinsekirke, og bøn og bibellæsning var en fast del af hverdagen. Faren arbejdede som manager for skibstransport på Tanganyikasøen og rejste rundt som evangelist i fritiden. Senere blev han ordineret som præst.

– Min far var den, der gav os alle sammen håb. Han sagde altid, at vi skulle stole på Gud, lige meget hvad der skete, fortæller Bienvenu Byamungu, der stadig har mange minder fra de tidlige barndomsår, inden borgerkrigen brød ud.

– Jeg var en ganske almindelig knægt, der gik i skole som andre børn. Min far gik på arbejde og kom hjem igen om aftenen. Men da jeg var omkring 10 år, blev alt anderledes. Det var i 1996. Pludselig en dag løb folk rundt i gaderne og råbte og skreg og slog hinanden ihjel. Alt var kaos. Den dag kom min far ikke hjem om aftenen. Senere fortalte en nabo, at hun havde hørt, at min far var blevet dræbt. Men det var ikke sandt. Det var lykkedes ham at flygte til Tanzania, hvor han var i sikkerhed.

> **“ Der var krig, og der var ikke noget, vi kunne gøre.**
> *Bienvenu Maronko Byamungu*

Borgerkrig

Den følgende tid forsøgte faren med hjælp fra venner og kontakter at få sin kone og børn ud af landet.

– Det var for farligt at rejse alle sammen på én gang, så jeg rejste sammen med min søster, der desværre ikke lever længere. Min far sørgede for, at vi kunne rejse med skib til Tanzania. Det var meget farligt, men heldigvis gik det godt, og i løbet af kort tid kom vi til Tanzania alle sammen.

Efter en tid aftog urolighederne så meget, at familien kunne vende tilbage til hjemlandet, der nu havde skiftet navn til DR Congo. Men i 1998 brød krigen ud igen.

– Når vi sagde godnat til hinanden om aftenen, vidste vi ikke, hvad der ville ske om natten. Mange gange måtte vi løbe ud i skoven og gemme os. Vi kunne høre oprørerne på lang afstand og se ilden på himlen. Når de holdt op med at skyde, vendte vi tilbage. Næste morgen var der folk, der var døde. Naboer var væk. Vi så dem aldrig igen. Der var krig, og der var ikke noget, vi kunne gøre.

Flygtningelejr angrebet

I 2004 tvang en bølge af etniske udrensninger familien til at forlade deres hjem. Denne gang endte de i flygtningelejren Gatumba i nabolandet Burundi tæt på grænsen til DR Congo. På det tidspunkt husede lejren, der var drevet af FN, op imod fire tusind congolesiske flygtninge.

– Min far blev ved med at sige, at vi skulle stole på Gud. En dag ville det blive bedre. Men jeg syntes, at det bare blev værre og værre. Jeg var 16 år og kunne ikke finde nogen mening i det hele, husker Bienvenu Byamungu.

– En lørdag havde jeg spillet fodbold sammen med mine venner og kom hjem klokken 22. Vi sagde farvel til hinanden og aftalte at mødes igen næste dag. Om natten hørte vi lyden af geværer. Det lød som en trommeild, der nærmede sig. Men det var ikke den krig, vi kendte. Det var en massakre. Bevæbnede mænd åbnede ild mod vagterne, der løb deres vej. Så angreb de lejren med geværer og machetes. Børnene skreg. Alle løb. Ingen turde se på hinanden. Efter fire timer var over 200 døde. Folk havde ikke længere mødre, fædre, søskende, fætre og kusiner. Efter den dag var livet ikke det samme. Man bliver et andet menneske. Jeg mistede min bedstemor, en af mine søstre, to niecer, to fætre og en kusine. Selv blev jeg skudt i ryggen og lammet. Jeg har stadig et projektil i rygsøjlen, som ikke kan opereres ud. Det lærer man at leve med.

Efter massakren blev Bienvenu og to andre familiemedlemmer fløjet til et hospital i Kenya. Her tilbragte familien de næste måneder.

– Min far fortsatte med at sige, at vi skulle stole på Gud. Det var det håb, jeg havde i mig. Det fik mig igennem. På en eller anden måde blev jeg ved med at stole på Gud, selv om jeg ikke kunne se noget håb.

> **“ Min far blev ved med at sige, at vi skulle stole på Gud. En dag ville det blive bedre.**
> *Bienvenu Maronko Byamungu*

Massakren i FN-lejren, der viste sig at være nøje planlagt af oprørsgrupper, gav genlyd i internationale medier og var den direkte årsag til, at Bienvenu, forældrene, en søster og søsterens søn året efter blev genbosat i Danmark som FN-kvoteflygtninge. En ældre søster og bror blev genbosat i Canada, og en anden søster bor i dag i Kenya.

Tomme gader

Bienvenu husker den første tid i Danmark som sært mennesketom.

– I begyndelsen havde jeg svært ved at se, hvad vi skulle her. Vi kendte ingen i Danmark. Vi kom i oktober, hvor det blev tidligt mørkt. Der var ingen mennesker på gaderne. Vi var vant til at være omgivet af mennesker. Her var vi helt alene i et land, hvor alt var fremmed og anderledes. Vi var kun vores familie. En lille stamme for os selv. Men efterhånden faldt jeg til ro. Her var jo fred. Jeg husker stadig den første nytårsaften et par måneder efter, at vi var kommet til Skive. Om natten hørte vi lyden af fyrværkeri. Når nogen skyder i Afrika, betyder det, at man skal løbe ud og gemme sig i skoven. Men hvor skulle vi løbe hen? Her var ingen skov. Kun græsplæner. Vi havde fået nummeret til kommunen og ringede i panik og spurgte, hvor vi skulle løbe hen. En venlig dansker sagde, at vi bare skulle slappe af. Det var kun for sjov! Det havde vi aldrig oplevet før.

Bienvenu Byamungu har meget på hjerte. Han fortæller gerne sin historie, men i dag er det sværere end tidligere. I februar mistede han sin far, der døde efter længere tids sygdom. Faren var en søjle i familiens liv, og savnet er stort.

– Da min far døde, lovede jeg ham, at jeg ville videreføre den menighed, han havde grundlagt her i Skive. Det var meget vigtigt for ham at starte en kirke, hvor han kunne samle mennesker fra vores land og hjælpe dem med at holde fast ved Gud. Min far var en meget afholdt mand, der brugte sit liv på at hjælpe andre. I vores land købte han jord og byggede huse til fattige mennesker og betalte skolepenge for deres børn. I Danmark kunne han ikke købe jord, men han kunne holde kirke, undervise fra Bibelen på vores eget sprog og hjælpe mennesker med at stole på Gud. Nu er det mit ansvar at undervise sammen med min kone.

Bærer ikke nag

I dag har Bienvenu Byamungu en travl dansk hverdag. Et års højskoleophold få måneder efter ankomsten til Danmark betød, at han hurtigt lærte dansk, og siden 2008 har han haft fast arbejde på et fjerkræslagteri – fra 2013 sideløbende med arbejde på et plejehjem som social- og sundhedshjælper. Familien har købt hus i Skive, og sammen med sin kone Clarisse, der også er uddannet social- og sundhedshjælper, har han fire børn i alderen tre til otte år, og et femte på vej. Han er taknemmelig for, at børnene aldrig har oplevet krig. I Danmark kan han give dem et trygt liv.

– I mit land lever vi fra dag til dag. I morgen er vi her måske ikke. I Danmark kan man tænke på fremtiden og planlægge en ferie til næste sommer. Forældre kan se deres børn blive voksne. Min familie har oplevet det værste. De ting, der er inde i mig, kommer jeg aldrig til at glemme. Men jeg bærer ikke nag. Min far lærte mig at tilgive og overgive mit liv til Gud. Det har sat mig fri fra fortiden.

BMF

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
- ønsker at blive bedre til dansk?
- vil lære mere om det danske samfund?
- vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?

Tolkning til farsi

Så er vores integrationslinje måske noget!

Luthersk Missions Højskole
Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk.
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

TEMA

I Danmark har vi fået en ny familie

Kurdisk familie i Eskilstrup: Jesus åbnede en vej for os

To tasker og rejsedokumenter. Det var alt, hvad Allah Baksh Omidi havde med, da han for snart ni år siden krydsede grænsen fra hjemlandet Iran til Tyrkiet sammen med sin kone og parrets lille søn. Hvad den unge kurdiske elektriker ikke havde fortalt familien var, at han var kommet i de iranske myndigheders søgelys på grund af sin modstand mod styrets behandling af det kurdiske mindretal. Nu var det alvor. Der var ikke nogen vej tilbage. Det blev til fire år på flugt i Tyrkiet, inden familien endte i Danmark. I dette interview fortæller den kurdiske familie, der fik asyl i 2018 og i dag bor på Falster, om en livsrejse, der ikke kun førte dem over adskillige landegrænser, men også til mødet med den kristne tro.

Otteårige Aisa skal lige fortælle, at hun, hendes to brødre og forældrene er født i fire forskellige lande: Irak, Iran, Tyrkiet og Danmark.

En familiehistorie, der ikke er ualmindelig for kurdiske flygtningefamilier, men som fortæller, at denne familie, der en regnvåd efterårssøndag inviterer på kurdisk middag i hjemmet på Nordfalster, ikke deler livsbagage med mange danskere.

Allah Baksh (31) og Golnaz Omidi (34) er begge født i en flygtningelandsby i Irak. Som mange kurdere fra det vestlige Iran flygtede forældrene over grænsen til nabolandet efter det iranske præstestyres magtovertagelse i 1979. Senere vendte de tilbage til Iran, hvor Allah Baksh og Golnaz Omidi voksede op i en mindre by i det kurdiske grænseområde. Efter afsluttet skolegang fik Allah Baksh arbejde som murer og elektriker sammen med sin far. Familierne havde nære bånd til hinanden, og som 18-årig blev Allah Baksh gift med Golnaz, som han havde kendt, siden de var børn.

– Vi var heldige at få vores egen lejlighed på første sal i det hus, hvor mine forældre og min bror boede. Året efter fik vi vores ældste søn. Vi havde et godt liv, fortæller han.

Men i begyndelsen af 2012 fik Allah Baksh problemer med myndighederne. En dag ringede hans lillebror og fortalte, at politiet havde ransaget lejligheden og fundet papirer. Han måtte ikke tage hjem. Få dage senere flygtede den unge familie til Tyrkiet.

– Det hele gik meget hurtigt. Det var meget svært for min kone, der var gravid med vores datter. Vi vidste ikke, hvordan vi skulle klare os i Tyrkiet. Efter nogle måneder lykkedes det mig at finde arbejde, så vi kunne leje en lille lejlighed. Men somme tider fik jeg ikke løn, selv om jeg arbejdede hele dagen. Min kone kunne ikke få hjælp under graviditeten, men heldigvis var vores datter sund og rask. Først senere blev vi registreret som flygtninge af UNHCR. Men der var alt for mange flygtninge til, at de kunne hjælpe alle. De heldige blev genbosat i andre lande. Vi var ikke heldige.

> **“ Mit hjerte siger: Gud er min far.**
> *Golnaz Omidi*

Kristne naboer

En dag flyttede en iransk flygtningefamilie ind i lejligheden ovenover.

– De kom fra en større by i Iran og var kristne. Det var første gang, vi mødte kristne. Vi snakkede meget. En dag spurgte de, om de måtte bede for os. Det måtte de gerne. Måske begyndte Jesus den dag at banke på vores hjerter, siger Allah Baksh og smiler.

På den tid var store flygtningestrømme begyndt at bevæge sig op gennem Europa. For den kurdiske familie blev hverdagen i Tyrkiet stadig mere usikker, og efter knap fire år valgte de at tage chancen for at komme videre til en andet land.

– Vi havde mange problemer. Jeg mistede mit arbejde. Mange dage var vi sultne. Vi havde to børn. Derfor besluttede vi at forsøge at komme til Norge, hvor jeg har en morbror. Vi lånte penge, så vi kunne sejle over havet fra Tyrkiet til Grækenland. Det var ikke den slags båd, hvor man har billetter. Vi blev ført ned til en plastikbåd på måske to gange ni meter. I båden var vi 75 mennesker, der sad oven på hinanden. Alle var meget bange. Børnene græd. Jeg sagde hele tiden til dem, at det kun ville vare nogle minutter. Efter to timer nåede vi til Grækenland. Siden dengang har vi ikke kunnet lide strand og vand.

Kontakt med kirke

Så langt som til Norge kom de ikke. Da familien nåede Danmark, blev de stoppet af politiet, der tog fingeraftryk.

– ”I bliver her,” sagde politiet. Men Jesus åbnede en anden vej for os. I Danmark havde Golnaz en bror, der var blevet kristen. På asylcentret kom han og besøgte os og bad for os. Han gav mig også en film om Jesus på farsi. ”De første gange forstår du måske ikke. Men bliv ved med at se,” sagde han. Det var også ham, der sørgede for, at en dansk præst kom og besøgte os, da vi blev sendt til et asylcenter i Frederikshavn. Præsten inviterede os i kirke i en frimenighed. Helt fra den første dag kunne vi rigtig godt lide kirken og de mennesker, vi mødte. De tog imod os med stor kærlighed og hjalp os på samme måde som vores egen familie. I dag er en af familierne blevet vores danske far og mor.

> **“ Helt fra den første dag kunne vi rigtig godt lide kirken.**
> *Allah Baksh Omidi*

– Langsomt voksede troen i os. Da vi kom, var vi yaresanier* som de fleste gorani-kurdere. I Iran gik vores familier ud til hellige profeters grave for at bede. I Danmark begyndte vi at bede til Jesus. Jeg fik en bibel og læste hver dag. Efterhånden forstod vi mere og mere. Hver uge gik vi til undervisning med tolk og lærte mere om Jesus. Efter seks måneder kendte vi Gud som vores far. Derfor besluttede vi, at vi ville døbes, forklarer Allah Baksh.

Kort tid efter dåben i frimenigheden i Frederikshavn blev familien overflyttet til et asylcenter i Holstebro.

– Vi var kede af at flytte fra vores venner i kirken. Men de sørgede for, at vi fik kontakt med en kirke det nye sted. Allerede den første dag kom en dame og hentede os til kirken. Jeg husker stadig, at præsten gav os et knus. Der var så megen varme. I de 18 måneder, vi var i Holstebro, kom vi i kirken flere gange om ugen til bibelundervisning og gudstjenester. Vi inviterede også andre fra asylcentret med. I kirken fik vi nye venner, der støttede os meget. I Danmark har vi fået en ny familie, fortæller Allah Baksh.

Da den kurdiske familie for godt to år siden fik asyl, blev de flyttet til Eskilstrup på Nordfalster.

Her fik de kontakt med en luthersk frimenighed, hvor de deltager i gudstjenesten om søndagen, og den ældste søn går i juniorklub. Golnaz Omidi beder aftenbøn med børnene hver aften, og inden måltider synger familien et dansk bordvers.

– Hver dag skal vi huske at sige tak til Gud. Hvis vi glemmer det, minder børnene os om det.

Søn i kræftbehandling

For halvandet år siden vendte alvorlig sygdom op og ned på familiens liv. Familiens yngste, toårige Aras, fik en kræftdiagnose og blev indlagt på Rigshospitalet med leukæmi. De næste måneder boede hele familien på Rigshospitalets patienthotel, mens den lille dreng fik intensiv kemobehandling.

– Vi var meget bange og bad meget til Jesus om at hjælpe vores søn. Vores danske venner kom fra Frederikshavn, Holstebro og Nykøbing for at være sammen med os. En dag gik vi sammen med Golnaz´ bror over i hospitalets kirke og bad til Jesus for vores søn. Det gav os ro i hjertet. Vi håber meget, at vores søn bliver rask.

Aras er fortsat i behandling, men det sidste år har Golnaz Omidi passet ham hjemme, da han ikke må gå i børnehave. Med mange og hyppige hospitalsbesøg stod det imidlertid klart, at familien havde brug for en bil, så Allah Baksh både kunne passe sit arbejde på et pizzaria i Køge og køre sønnen til behandling på Rigshospitalet i København.

– Vores danske venner forstod vores problem og hjalp os med penge, så jeg kunne tage kørekort og købe en bil. I dag har jeg fast arbejde i Køge seks dage om ugen, jeg kører vores søn på hospitalet, og jeg går også på sprogskole, fortæller Allah Baksh.

Golnaz Omidi løfter sønnen op på skødet. Aras er en livlig, glad og tillidsfuld dreng på tre år, der har let til smil.

– De sidste blodprøver var ikke så gode. Vi håber, at de næste er bedre. Hver dag beder vi om, at Aras må blive rask. Mit hjerte siger: Gud er min far. Vi har en far i himlen, der hjælper os. Jesus ser mig. Han giver mig fred. Jeg siger altid tak til Jesus. *BMF*

** Yaresan: Gammel kurdisk religion*

Foto: BMF

Iranere i Danmark

Alle af iransk herkomst: 21.701
Asylansøgere fra Iran 2015-2020: 3.605
Så mange iranere fik asyl: 1.766
Danmarks Statistik 2020

KORT MED TEKSTER PÅ 10 SPROG

❍ Herren velsigne dig og bevare dig
❍ Walk with faith: Håb - Al amal - Omid - Hope
❍ Glædelig jul - Christmas Mobarak
Bestilles hos Tværkulturelt Center

Sammen

Gudstjenester og mødesteder for flygtninge, migranter og danskere

Gudstjenester og messer

Amharisk	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Hailu Larsen, tlf. 3116 4347
		Etiopisk-ortodoks menighed, Sct. Augustins Kirke, Zemichael Deressa Seboka, tlf. 5284 7624
		Mission for Nations Int. Ministry, Sct. Johannesgården, Matthew Hora, tlf. 3140 9006 (P)
	Aarhus	Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4240 2687
Arabisk/assyrisk	Aarhus	Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P)
Arabisk	Brønderslev	Arabisk menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175
	København	Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900
	Tåstrup	Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tlf. 4276 4946
	Aarhus	Den glade nyhed, Christianskirken, Wessam Youssef, tlf. 5056 1471
Armensk	Kbh./Odense	Sct. Andreas Kirke, Kbh. / Odense Domkirke, Stepanos Hovhannisyan, tlf. 5018 8943
	Aarhus/ Kolding/ Aabenraa: Armensk ortodoks menighed, Skt. Lucas Kirke, Jasmin Kourginian, tlf. 2480 8474	
Assyrisk	Tilst	Mar Mari's Assyriske Menighed, provst Albert Panimeen, tlf. 2894 4580
	Aarhus	Østens Gamle Kirke, Sanhereeb Georges, 2139 7048
Burmesisk	Esbjerg, Odense, Kalundborg: Myanmar Chr. Fellowship, Aïl Moses, tlf. 4242 0355 / Salai Thawng, tlf. 2618 3667	
Burmesisk/Chin	Frederikshavn, Hjørring, Sæby, Skjern, Esbjerg, Ringe, Rønne: Chin Association in DK (CCADK):	
		Emmanuel Cinzeh, tlf. 4844 2908 / Moses La Bawl Peng, tlf. 6183 8478 (B)
Burmesisk/ Kachin	Flere byer	Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B)
Dansk (da./fransk.)	Amager	International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 5859 6133
Engelsk	Albertslund	Presbyterian Church of Cameroun, Opstandelseskirken, Michael Tayor, tlf. 4275 2387
	Avedøre	God's Ambassadors (ghanesisk), Avedøre Kirke, Samuel Koli Adjei, tlf. 3188 5909
	Brøndby	Christian Love Fellowship, Nygårdskirken, Judith Nakkazi, tlf. 4241 2892
	Brøndby Strand	Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. kirke, Stephen Osei Safo, tlf. 2849 2881
		End of Time Church, Stephen Osei Sarfo, 5330 2859
	Esbjerg	Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaat, tlf. 7512 1027 (K)
(eng./dansk)	Haderslev	Holy Int. Christian Ministies (HICM), Jan Joensen, tlf. 2299 7312
	Herlev	Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 5124 8422 (K)
		First International Baptist Church, Korskirken, Niels Erik Nielsen, tlf. 2942 0090 (B)
	Holstebro	Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshus, M. Sigala, tlf. 5123 5862
	Horsens	Church for all Nations, Apostolsk Kirke, Georg Bertelsen, tlf. 75618177, *søn. kl.10 (oversæt.)*
	Hvidovre	Int. City Baptist Church, Esajasskolen, pastor Tony Acheampong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B)
	Ishøj	Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135
(eng./dansk)	Kolding	Holy Int. Christian Ministies (HICM), Kristkirken, Daniel Datosomor, tlf. 2711 7145 (P)
		Kolding Int. Congr. (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markussen, *Gudstj. 1. søn. i md. kl.13*
	København	Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805
		Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B)
		Champions Chapel, Søborg, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054
		Christian Center, Kbh. Kirken i Kulturcentret, Palle Flyger, tlf. 4010 9051 (P)
		Christ the KIng Int. Ministries, Joseph Senyondwa, tlf. 7140 6624
		Church on the Rock, Valby, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202
		Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376
		Disciples Assembly Church, Vibevej 7B, Kbh. NV, Iyere Igbogbo (William), tel. 7163 7080
(eng./da./fr.)		Evangeliste Mission (Elfenbenskysten), Solbjerg Kirke, Susanne Ravnborg, tlf. 3136 3076
		Filippinsk menighed, Kirken i Kulturcenteret, Raymond Osias, tlf. 4013 0506 (P)
		God´s True Mission (GTM), Sct. Johannesgaarden, Pastor Osei, tlf. 5354 0818
		International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Amoabeng, tlf. 3150 7027
		International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, *Sun. at 10.30*
		International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939
		International Congr. of United Metodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tlf. 3312 9606 (M)
		International Harvest Chr. Centre, pastor James Commey, tlf. 2667 3286/3262 9664
	Kbh./Odense/Aarhus: Jesus Centre (RCCG), David Ade og Adibola Olushola, tlf. 2234 7482	
	Kbh./Lyngby	Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4220 8888
		Kingos Kirke, J.C. Larsen, 2810 2776/ A. Graversen, 6127 3022. *Int. julegudstj. d. 27. dec.*
		Ministry of Seven Angels of God International, Maxwell Eze, tlf. 3134 6610
		Nathanaels Kirke, Ellen Gylling, tlf. 3940 5004 (F) *Int. gudstj 1. sønd. i md. kl.17*
		Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogu, tlf. 4494 7694 (K)
		Salvation House (nigeriansk), Kvarterhuset, Cosmos Osakpamwan, 5010 8588
		Sankt Annæ Kirke, Piotr Grzeskiewicz, tlf. 5028 9315 (K)
		SDA Int. Church Cph, Adventkirken, pastor Robert Fisher, tlf. 2172 0552 (A)
	Kbh./Aarhus	St. Alban's Anglican Church, Rvd. Smitha Prasadam, tlf. 2232 5337, *Gudstj. kl. 10.30 (Kbh)*
		The Lord´s Chosen Charis. Revival Min., Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo tlf, 2286 9340
		Victory Chapel (nigeriansk), Bådehavnsgade 44, Ola Jones, tlf. 2098 5401
	Lyngby	Skt. Knud Lavard Kirke, P. Samuele Lando, lando(at)katolsk.dk (K)
	Nyborg	Jesu Gospel Kirke (afrikansk), Thomas Appah, tlf. 6024 4042
	Randers	Living Stones Bible Church, McDonald Uche, tlf. 2040 2521 (P)
	Rødovre	International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2225 5263
(eng./twi)	Vanløse	Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa Nkansah Samoah, tlf. 2680 2343
		Omega Fire Ministries, Prince Iredia, tlf. 9144 2305
(eng./swahili)	Vejle	Holy Int. Christian Ministies (HICM), Kapinga Dionne Mushagalusa, tlf. 2781 0892
		Word Outreach Church, Jackiline Hansen, 2696 0113 (P)
(da./eng)	Viborg	Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Højer, tlf. 8660 0233 (P)
(eng./swahili)	Viby J.	New Covenant Church of Jesus Christ, Felix Mbala, tlf. 3189 9023 (P)
	Aalborg/Brønderslev/Hjørring: Int. menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap)	
	Aalborg	Frikirken International Chuch, Kelvin Sam, info@fintc.dk
		Koinonia Int. Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B)
		Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K)
	Åbyhøj	Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk *Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30*
	Aarhus	Christianskirken, Anders Møberg, tlf. 4172 7110 *Monthly services in English*
		International Harvest Christian Center, Immanuelskirken, pastor Frank Appiah, tlf. 6181 4754
		Vor Frue Kirke, pater Krzysztof (Kris) Augustyniak, tlf. 8730 7044 (K)
		Aarhus Valgmenighed, international pastor Keld Dahlmann, keld@valgmenighed.dk
Farsi/persisk	Hillerød	Grønnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (F) *(oversættelse)*
	København	Apostelkirken, indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen, 2348 0481 (F) *(oversættelse)*
		Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009
	Kbh/Vissenbjerg/Aarhus: Valgmenigheden Church of Love, Massoud Fouroozandeh, 4053 2523	
	Aarhus	Immanuel Fællesskab, Christianskirken, Naser Rezaeih, tlf. 2168 2414
Finsk	København	Garnisonskirken, Marja Silvonen-Hansen, tlf. 2164 8101 (L)
Fransk	Brøndby Strand	Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungay Kalala, tlf. 5137 2792
	København	Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Yapo Abraham Assi, 2878 1065
		Fransk Reformert Kirke, Philip Maury, tlf. 3111 3218 (K)
		Sakramentskirken, Jérôme Dejean De La Bâtie, paroissecopenhague@gmail.com (K)
	Rødovre	MCCS Danmark, Hvidovrevej 80, 2610 Rødovre, Pascal, tlf. 2941 5819
Færøsk	København	Hans Egede Kirke, Borgny Brüning-Hansen, 5135 5190 / Kristnastova, N.P. Nonstein, 3255 1809
Ghanesisk/Twi	Købehavn	Presbyt. Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothersgade, Kwame Danquah, tlf. 3078 0795
Græsk	København	Græsk-ortodoks menighed, Skt. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046
	Roskilde	Græsk-ortodoks menighed, Tolbodgade 7, Sávvas Christiansen
Grønlandsk	København/Aarhus	Helligåndskirken, Jens Kristian Kleist, tlf. 4593 6737/Oline Bertelsen, tlf. 2343 8732 (F)
Indonesisk	København/Jylland	PERKI, Lidya Sørensen, tlf. 2013 6180, perkidk@gmail.com
Islandsk	København, Horsens, Nr. Tranders: Sct. Pauls Kirke, Nyboder, www.jonshus.dk	
Italiensk	København	Jesu Hjerte Kirke, Loredana Ruggiero, tlf. 7161 4527 (K)
Kaldæisk	Esbjerg, Horsens, Næstved, Søborg, Aalborg, Aarhus (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K)	
Kinesisk	København	Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvej 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570
		Scandinavian Chinese Chr. Church in Cph, Bethesda, pastor Andy Yau, +46 0760735639
Kinyarwanda	Søborg	Bethel World Mission Church, Mørkhøj Kirke, Amon Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099
	Lyngby	Ark Chuch, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umuranga, jannifer_umu@hotmail.com
		Zion Temple Celebration Centre DK, Lyngby Baptistkirke, TeaJeni Misago tlf. 3046 0153
Koreansk	København	Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707
Kroatisk	Kolding/Kbh	Skt. Mich. Kirke, Anto Kukic, 6016 6516/Jesu Hjerte Kirke, Tomislav Cvetko, 2178 0671 (K)
Litausk	København	Jesu Hjerte Kirke, Niels Engelbrecht, tlf. 3054 2118 (K)
Makedonsk	København	Skt. Kliment Ohridski, Mariendals Kirke, Pece Dimitrijevski, tlf. 4031 1068
Malayalam	Hellerup	Malankara Syrian Orthodox Church, F. Eldhouse, 5299 8210
Nepalesisk	Brovst/Kbh./Ølstykke/Bornholm Kirchheiner, 26841468/Arjun Ghatani, 2985 3108/Mon Maya Rai, 42346939	
Norsk	København	Kong Haakons Kirke, Pål Kristian Balstad, tlf. 3035 4151 (L)
Polsk	Esbjerg/Haderslev/Sønderborg: Skt. Nikolaj Kirke, Jacek Aniszewski, tlf. 5028 9148 (K)	
	Helsingør/Hvidovre:	Skt. Vincent Kirke, Andrzej Papuga, tlf. 2818 4725 / Piotr Grzeskiewicz, tlf. 5028 9315 (K)
	Herning	Skt. Vincent Kirke, Wienczyslaw Barwinski, tlf. 9712 4382 (K)
	København/Brønshøj/Taastrup: Sankt Annæ Kirke, pater Slawomir Romanowski, tlf. 5026 3554 (K)	
	Nyk. F./Næstved/Odense: Julian Bodnar, tlf. 5572 0985 / Skt. Albani Kirke, Jacek Aniszewski, tlf. 5028 9148 (K)	
	Aalborg/Aarhus	Pater Herbert Krawczyk, tlf. 8730 7042 (K)
Rumænsk	Agerbæk	Rumænsk-ortodoks menighed, Agerbæk gl. Missionshus, Claudio Ceteras, tlf. 5346 4432
	Horsens	Rumænsk-ortodoks menighed, Getsemanekirken, Gheorge Matthew, tlf. 91400758
	Isenvad	Rumænsk-ortodoks menighed, Preot Silviu Casian, tlf. 5013 5069
	København	Nordvestkirken, Beniamin Tecsa, tlf. 2989 9508 (B)
		Rum.-ort. menighed, Mariakirken, Michael Radu, tlf. +46 4013 4654 (Lucca: tlf. 2256 4354)
	Odense, Tølløse	Rumænsk-ortodoks menighed, Mihai Hornicar, tlf. 5665 1703
	Ordrup, Bornholm, Nyk. F. Rumænsk-ortodoks menighed, Skt. Andreas Kirke, Fr. Octavian, tlf. 5360 8218	
	Sønderborg	Rumænsk-ortodoks menighed, Christianskirken, Leon Iacob, tlf. 2796 7869
	Ulbjerg (Viborg)/Vejle: Rum.-ort. menighed, Adrian Chitulescu, 9175 9185 / Marcel Coisin, tlf. 9162 2395	
	Tårs (Vendsyssel)	Rumænsk-ortodoks menighed, egen kirke, Ludmilla Bighiu, tlf. 2155 8479
	Aarhus/Vitten	Klosterkirken, J. Samsing, tlf. 8616 7119 / Vitten Kirke, Preot M. R. Craciunescu, tlf. 7132 0215
Russisk	København	Anja Makouskaya, tlf. 6076 7707 (P)
Rus./Kirkeslav./Da.	Hobro	Russisk-ortodoks menighed, Taras Daniluk, tlf. 5190 0791
Kirkeslavonsk	København	Skt. Alexander Nevskijs Ortodokse Kirke, Sergij Plekhov, tlf. 3313 6046
	Kbh./Odense/Baagø	Russisk-ort. menighed, Bavnehøj Kirke/Odense Domkirke, Sergiy Bondaerv, tlf. 5164 7057
Serbisk	Brønderslev	Baptistkirken, Benjamin Nadj, tlf. 9890 0002 / 4041 7344 (A)
	København/Odense	Bavnehøj Kirke, Aleksandar Samardzic, 2151 1304 / Sct. Hans Kirke, Vera Stanic 2646 0074
	Silkeborg	Zeljko Savic, tlf. 2972 5966 / Aleksander Samardzic, tlf. 2151 1304
Spansk	København	Iglesia Latina de Copenhague, Marcelo Mora, tlf. 3011 1233 (P)
		Iglesia Bautista de Habla Hispana, LM/Nansensgade, D. Fernandez, tlf. 3331 0941 (B)
Spansk/Portugisisk	Charlottenlund	Sct. Andreas Kirke, Marcos Romero Bernus, 2885 2517 (K)
	København	Latinofællesskab, Kirken i Kulturcenteret, pastor Victor Villaruel, tlf. 3531 0010
		Sct. Ansgar Kirke, Marcos Romero Bernus, tlf. 2885 2517 (K)
		Pinsekirken, Alberto Orlando Malisani, tlf. 2276 9195 (P)
	Aarhus	Vor Frue Kirke, Guilda Suarez, 2374 1940 (K)
Svensk	København	Svenska Gustafskyrkan, Thomas Stoor, tlf. 3315 5458 (L)
Swahili/Dansk	Odense	Afrikansk/congolesisk menighed, Vollsmose Kirke, E. Swedi, elochoswedi@gmail.com
	Nørresundby	Horeb Pentecostal Church, Masudi Herman, tlf. 9144 78 61 (P)
Swahili/eng.	Skanderborg	International Evangelisk Menighed, Matoleyo Birunga, tlf. 9165 3699
	Skive	Living Water Church, Egeris Kirke, Bienvenue Byamungu, tlf. 6197 7119
Tamilsk	Frederikshavn, Herning, Holstebro, Horsens, Lemvig, Randers, Vejle, Aalborg, Aarhus: Jude Kulas, tlf. 9812 2644 (K) / Kolding, Næstved, Svendborg, Aabenraa: Alren Soosaipillai, tlf. 2814 1970 (K)	
	Fredericia	Apostolsk Kirke, Printtans Mathews, tlf. 7594 1150 (Ap)
	Grindsted, Horsens, Vejle: Dharsan Savarimuthu, tlf. 3149 3635	
	Herning	Smyrna Tamil Church, pastor Jeyarajan Vyravipillai, tlf. 9721 5023 / 2342 9987
	Herlev, Holbæk/Holstebro Enok Aruthavaraj, tlf. 4916 3345 / Sudhakaran Kathiresu, tlf. 2334 5557 (B)	
	Odense/Oure	Baptiskirken, Samuel Banasubramaniam, tlf. 4221 5446
	Sønderborg	Nava Arumugam, tlf. 7465 3941
	Aalborg	Almighty God´s Church, Christu F. Nadadam, tlf. 9813 8758 (Ap.)
Thai	København	Thai Menighed, Kirken i Kulturcentret, Drejervej, Joy Salukjit Tuppasutti, 4270 9708 (P)
Tigrinya	Kbh./Aarhus/Andre byer: Eritreansk-ortodokse menigheder. Yohannes Teclu, tlf. 5048 4573 /Amete Yohannes, 6073 0618	
	Kbh./Aarhus	Eritreansk menighed, Kingos Kirke/Aarhus Valgmenighed, Josef Keleta, tlf. 2093 4125 (P)
	Ølstykke	ALIVE-Kirken, Russom Tesfamariam Mengisha, tlf. 4257 8887
Tysk	København	Sankt Augustins Kirke, Andrzej Papuga, 2818 4725 (K) / Sankt Petri, P. Krogull, 3313 3834 (F)
		Tysk Reformert Kirke, pastor Axel Bargheer, tlf. 3313 8753
	Sønderjylland	Tyske gudstj. i danske folkekirker: Christa Hansen, Haderslev Domkirke, tlf. 7452 3655
Ukrainsk	København/Vejle/Aalborg: Sankt Ansgar Kirke/Sct. Norberts Kirke, pater Vasyl Tykhovych, tlf. 2085 3958 (K)	
Urdu/Hindi	Vanløse	Den Kristne Pakistanske Menighed, Adventskirken, Robeena Michael William, 2942 8570
Vietnamesisk	Fyn/Jylland/Sjælland	Ngoc The Nguyen, tlf. 8730 7043 (K) / Pater Kim Thang Nguyen, tlf. 5383 7171 (K)
	Odense	Odense Baptistmenighed, Noh Dieu, tlf. 2132 4652 (B)
	Slagelse	Den Vietnamesiske Evangeliske Menighed, pastor Huynh Dieu, tlf. 2241 9510

(A) Syvende Dags Adventistkirken (Ap) Apostolsk Kirke (B) Baptistkirken (F) Folkekirken (K) Den katolske kirke (L) Luthersk kirke (M) Metodistkirken (P) Pinsekirken

Middage på tværs

Esbjerg	Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087 / Pinsekirken, Ole H. D. Madsen, tlf. 6061 0554
Fredericia	Sct. Michaelis Kirke, Oline B. Kobbersmed, tlf. 5141 6532. *Middag på tværs 4 gange om året*
Gellerup	Gellerup Kirke, Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800. *International aften d. 5. sept. og 23. okt.*
Give	Ringive Sogn, Jakob Legarth, tlf. 2679 7701.
Græsted	Græsted Sognegård, Troels Toft, tlf. 4240 2489. *Verdensmiddag 1. fredag i mdr.*
Haderslev	Gl. Haderslev Kirke, Kirsten Münster, tlf. 7452 3945/Kulturmøde, Else Wiwe, tlf. 2578 6267
Herning	Luthersk Mission, Lone Nyborg, tlf. 2881 3522
Hirtshals/Hjørring	Hirtshals Kirke, Ole Valsson, tlf. 2752 0369 / Hjørring: Emma Stenbjerg, tlf. 9892 9090
Holstebro	Café Grace, Nørrelandskirken / Inge-Margrete Jacobsen, tlf. 5192 9056 / LM Café, Else Juhl, tlf. 2183 6737
Hvidovre	Strandmarkens Flygtningefællesskab, Pricilla Lassen, tlf. 2762 9965
Jelling	Jelling Kirke, Birgitte Møldrup, 2646 1285 / Ellis Maarbjerg, tlf. 2621 2407. *Eat and sing torsdage kl. 17.30*
Kolding/Tyrstrup/Vamdrup	Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
København	*Tirsdag d. 5. januar: International Helligtrekongersaften, Kingos Kirke kl. 17.30*
	Fredag d. 5. februar: International aften - Kontakt Tværkulturelt Center
Silkeborg	Silkeborg Kirke, Helle Hansen, 4020 2150 / Alderslyst Kirke, M. Hedemann Andreassen, 8682 3795
Skjern	Luthersk Mission, Hans Lundby, tlf. 4054 2099
Toftlund	Kulturmøde, Luthersk Mission, Møller Schmidt, tlf. 2443 9773
Varde	Sct. Jacobi Kirke, Thomas Haseman Poulsen, tlf. 6161 1481. *6. nov. kl 18*
Videbæk	Luthersk Mission, Trine og Finn Hjøllund, tlf. 6146 8339
Aalborg	Missionsforbundet, Steen Nygaard, tlf. 9818 4975
Aarhus	Venskabsmiddage, Luthersk Mission, Gravers Bøge, tlf. 2621 2671

Andre mødesteder/Kirkeligt integrationsarbejde

Café Cadeau	Frederiksberg	Café og Drop in Center, tlf. 3326 2028, www.cafecadeau.dk
Cykelværksteder	Allerød/Vindum/Græsted: Meldgaard, 4050 9550/Andersen, 2165 0357/Kristensen, 9399 1447	
Folkekirkens Migrantsamarbejde	København	Koordinator Søren Dalsgaard, tlf. 3020 8247
Folkekirkens Tværkulturelle Center	Ribe Stift	Peter Sode Jensen, tlf. 8140 3039
Folkekirkens Tv. Samarb. (FTS)	Odense/Svendborg Jesper Hougaard Larsen, 2423 7446/Pernille Krohn, 9116 9916	
Frelsens Hær	København	Danskundervisning, kvindeklub og seniorklub, tlf. 3585 0087
Fælleskirkeligt Integr. Netværk (FIN)	Haderslev	Multicafé, tovholder Else Wive, tlf. 2578 6267
International Café	Gellerup	Bit Boel Buhl, tlf. 8625 0800, *hver onsdag kl. 13-16*
Internationalt Kristent Center (IKC)	København	Dansk- og eng.undervisning m.m., Majken Rokni, tlf. 3332 5939
	Aarhus	Danskundervisning m.m., Peter Mikkelsen, tlf. 6178 9988
Kirkens Korshær	København	Hanne Okwera, tlf. 3581 2880
Kirkernes Integrations Samarbejde (KIS)	Holstebro/Aalborg: Inge-Margrete Jacobsen, 5192 9056 / Hanna Pedersen, 2897 1460	
KIT	København	Kirkernes Integrations Tjeneste, Bent Christiansen, bch@kit-danmark.dk
Kolding International Congregation (KIC)	Kolding	Kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen, tlf. 3045 0414
Kvinder møder kvinder	Esbjerg /Haderslev Kvaglund Kirke, Inge Skjølstrup, 2988 3406/Else Wiwe, 2578 6267	
Lørdage på tværs	Ølstykke	ALIVE Frikirken, tlf. 7026 5350
Mandeklub (international)	Esbjerg	Kvaglund Kirke, Poul Martin Nielsen, tlf. 5040 4087
På tværs	Aabenraa	Sct. Nicolai Kirke, Camilla Henriksen, tlf. 2570 2867
Sport på tværs	Skjern	Luthersk Mission, Enok Sørensen, tlf. 9735 0186
Venskabscafé	Nykøbing Falster Lindeskovkirken, Lisbeth Rask Nielsen, tlf. 2567 0570	

TIL KALENDEREN

Lysgudstjeneste for verdens flygtninge
Københavns Domkirke
Onsdag d. 9. december kl. 17

International Christmas Carol Service
Fredens Kirke, Østerbro
Torsdag d. 17. december kl 17

Forårskonference
og repræsentantskabsmøde
Hovedtalere: Sara Afshari og Chawkat Moucarry
København d. 19.-20. marts

InspirationsDage
for præster/ledere i migrantmenigheder og danske menigheder
Brogården, Middelfart, d. 3.-5. juni

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk/kalendarium

Bibelen på alverdens sprog

الكتاب المقدس في اللغة العالمية

The Bible in a thousand tongues

Bibelselskabets Boghandel

Frederiksborggade 50 | 1360 København K | Tlf. 33 93 77 44
boghandel@bibelselskabet.dk | www.bibelselskabet.dk

Fremmedsprogede bibellæseplaner
www.blr.dk

Meddelelser angående gudstjenester og arrangementer
i marts, april og maj modtages senest 1. februar
Næste *Nyt på tværs* udkommer marts 2021

FESTKALENDER

25. nov.-6. jan.*	Julefasten *(juliansk kalender)*	Ortodokse kristne
8. dec.	Buddhas oplysning *(Bodhi Day/Rohatsu)*	Buddhister
11.-18. dec.	Fest for templets indvielse	Jøder
24.-25. dec.	Juleaften/Juledag	Kristne
6. januar	Herrens åbenbaring *(1. søn. efter 1. jan.)*	Kat. og angl.
6. januar	Helligtrekonger	Prot. kristne
6.-7. jan.*	Juleaften/Juledag *(juliansk kalender)*	Ortodokse kristne
6. jan. (19. jan*)	Epifani *(Guds tilsynekomst i Jesus)*	Ortodokse kristne
14. januar	Høstfest *(Makar Sankranti/ Pongal)*	Hinduer
28. januar	Buddhistisk nytår *(Mahayana nytår)*	Buddhister
2. februar	Kyndelmisse *(40 dage efter jul)*	Prot. kristne
2. feb. (15. feb.*)	Jesu Kristi fremstilling i templet	Ortodokse kristne
8. februar	Buddhas dødsdag *(Nirvana dag)*	Buddhister
12. februar	Kinesisk nytår *(Oksens år)*	Kinesere og vietnamesere
14. februar	Fastelavn	Prot. kristne
17. februar	Askeonsdag *(indledning til påskefasten)*	Prot., kat. og angl.
26. februar	Purim	Jøder

**Ortodokse kristne, der følger den "gamle" julianske kalender*

Indberetning af gavebeløb og CPR-nummer

Tværkulturelt Center skal indberette gavebeløb og CPR-nummer, hvis giveren ønsker skattefradrag for beløbet. Oplys derfor venligst CPR-nummer, når du giver en gave til Tværkulturelt Center.

Eksil og håb

Glimt fra konference

På grund af coronarestriktioner var det ikke muligt at gennemføre efterårets inspirationskonference i Aarhus som planlagt. Men noget kunne vi. Og noget gjorde vi. For i en mørk tid har vi brug for at mødes og opmuntre hinanden.

Det blev til en minikonference med forbønsgudstjeneste i Sankt Lukas Kirke for verdens flygtninge og efterfølgende syrisk middag, gæstekor og oplæg om *The African Experience*. Hvordan bevarer afrikanere håbet? Der var også lejlighed til at høre Asylkoret fra Udrejsecenter Kærshovedgård. Flere kormedlemmer gav udtryk for, at det var en stor opmuntring at synge om den Gud, der er deres håb midt i håbløsheden. Lørdag var 10 deltagere indbudt til at lytte med i Helligåndskirken, hvor nogle af konferencens oplæg blev optaget, da flere oplægsholdere beredvilligt stillede sig til rådighed.

Lydfiler og videos fra konferencen:

The African Experience
Clement Dachet (Nigeria)

At male håbet i en coronatid
Elizabeth Padillo Olesen fortæller om sine malerier

Når håbet har trange kår: Flygtninge med traumer
Psykolog Michelle Lind Kappel

Se alle lydfiler/videos på
www.tvaerkulturelt-center.dk

Tanker om et statsborgerskab

I SEPTEMBER skete det. Ved en grundlovsceremoni på Københavns Rådhus blev jeg dansk statsborger. I en alder af 77 år og 30 år efter, at jeg første gang satte foden på dansk jord.

Når jeg spørger mig selv, hvordan det gik til, at jeg i dag sidder her med et dansk pas, er der flere svar. Vi bor i Danmark. Vores søn er opvokset her og er dansk statsborger. Som inder har jeg altid beundret det danske lighedssamfund. Men endnu vigtigere er vores danske venner. Når jeg tænker på dem, er jeg stolt af i dag at kunne kalde Danmark mit fædreland.

INDIEN VIL ALTID være mit moderland. Alt, hvad jeg har i dag, skylder jeg Indien - min tro på Jesus Kristus, min familie, min uddannelse, min kultur og de værdier, som blev indprentet i mig som barn. Derfor var det også modvilligt, at jeg på opfordring af min kone og min søn i 2018 indgav min ansøgning om dansk statsborgerskab. Det ville betyde, at jeg skulle frasige mig mit indiske statsborgerskab. Der var mange tanker. Kunne jeg det? Hvad ville mine forældre have tænkt?

I DAG ER JEG ikke i tvivl. Jeg gjorde det rigtige. Mit liv er her i Danmark. Da borgmesteren så mig i øjnene og med et varmt smil sagde til lykke, mærkede jeg en dyb glæde.

I Danmark har jeg mødt mennesker, hvis liv bærer frugt i en sådan grad, at de for mig er levende eksempler på, hvad det vil sige at følge Kristus. Mødet med danske kirker og kirkelige organisationer har spillet en afgørende rolle for mit kristne livssyn og mine værdier i dag. Jeg har lært at værdsætte de lutherske værdier og den danske salmeskat. Som medlem af folkekirken betaler jeg min kirkeskat med glæde.

I mit professionelle liv har mit arbejde for Rambøll og Danida givet mig et nyt perspektiv på udviklingsrelaterede projekter. Herigennem blev en dør åbnet til Verdensbanken. Begge vores børn har fået en videregående uddannelse i Danmark, og min søn kan langt på vej takke Danmark for sit nuværende job i Bruxelles.

SIDST, MEN IKKE MINDST, er vores liv blevet beriget af en perlekæde af venskaber med danskere og andre. Ofte siger jeg til mig selv: "*The boundary lines have fallen for me in pleasant places.*" (Salme 16,6). Når pandemien en dag er under kontrol, ser jeg frem til at fejre mit danske statsborgerskab. Om Gud vil.

George Thomas
Født 1943 i Kerela i Indien
Tidl. chefkonsulent i Verdensbanken

Vi takker Jesus

Prismodtager fik asyl efter fem år i Danmark

Foto: BMF

Svaret kommer prompte, da Ahmad Omidi bliver spurgt, om han ikke er vred over at have spildt fem år på skiftende asylcentre – heraf to år på et udrejsecenter.

– Nej. Jeg er ikke vred. Alle kan begå fejl. Der var en fejl i vores asylsag, og Udlændingestyrelsen sagde undskyld. Jeg er meget, meget taknemmelig for, at vi har fået asyl. Jeg takker Jesus Kristus. Og ikke alt i Sjælsmark var dårligt. Vi lærte en masse gode mennesker at kende. Vi var ikke alene. Jesus var sammen med os i Sjælsmark, siger en glad og meget lettet Ahmad Omidi.

Han lægger dog ikke skjul på, at de sidste år har været svære.

– Svære tider er en del af livet. Men selv om vi var i en svær situation, vidste vi, at ingenting er umuligt for Gud. I Sjælsmark var vi under stort pres. Når politiet sagde, at de ville tvinge os tilbage til Iran, følte jeg meget stærkt den livsfare, der ventede på mig. Somme tider var det svært for os at sove om natten. Jeg er meget taknemmelig for, at vi havde frihed til at komme i kirken. I kirken fik vi rigtig gode venner. Jeg takker Jesus for alle de mennesker, der har opmuntret os. Hvis vi ikke havde været kristne, havde vi måske ikke fået så mange gode venner. Fællesskab med andre kristne hjalp os til ikke at blive modløse.

– Vi har altid prøvet at respektere vores naboer i Sjælsmark og vise dem Jesu kærlighed, uanset hvor de kom fra. Vi tror på, at Gud havde en opgave til os i Sjælsmark.

Da Ahmad Omidi i foråret modtog Tværkulturelt Centers integrationspris, tegnede fremtiden ikke lovende. Den kurdiske asylansøger havde fået afslag på asyl og boede med sin familie på Udrejsecenter Sjælsmark. Stor var glæden, da Flygningenævnet i juni besluttede at genåbne familiens sag. Kort efter blev Ahmad Omidi (31), hans kone Kobra (28) og børnene Atena (9) og Aydin (3) overflyttet til et opholdscenter i Vesthimmerland, og den 4. november tildelte et enstemmigt Flygtningenævn familien asyl. Da var der gået godt fem år, siden familien kom til Danmark fra Iran en oktoberdag i 2015.

Forsigtig optimisme

De eneste måneder op til Flygtningenævnets afgørelse var præget af forsigtig optimisme.

– Vi havde fået en ny chance. Hver dag bad vi om, at Guds vilje måtte ske, og at Gud ville give visdom til dommeren, så han forstod, at vores tro er ægte. Vi er ikke konverteret for at få asyl, men fordi vi har lært den levende Gud at kende. Men hvis Gud havde en anden vej for os, ville hans vej være den bedste. Min Gud er en levende og almægtig Gud, der aldrig vil forlade mig. Derfor har jeg altid håb, understreger Ahmad Omidi. Hans kone supplerer:

– Vi kan ikke ændre noget ved at bekymre os. Gud siger, at vi kun skal tænke på i dag. Ikke i morgen. I morgen tilhører Jesus.

Selv om Kobra Omidi endnu ikke forstår så meget dansk, betyder det meget for hende at gå i kirke om søndagen.

– Ahmad hjælper mig med at forstå, hvad præsten sagde. For mig er det vigtigste nadveren. Jesus siger, at vi skal drikke vin og spise brød for at huske, hvad han har gjort for os. Hver gang jeg får nadveren, siger jeg tak til Jesus Kristus, fordi han kom til verden, døde for os på korset og opstod igen. Jeg siger tak til Jesus, fordi jeg får lov at være i hans nærvær. Jeg kan ikke forestille mig mit liv uden kirken.

Præstepraktik

I dag har familien sikkerhed for, at de kan blive i Danmark. Men året ud er adressen stadig en lejlighed på asylcentret i Ranum. Det glæder sognepræst Torben Haahr, der siden oktober har haft Ahmad Omidi i praktik i kirken.

– Det har været en rigtig god oplevelse. Jeg fortalte ham, at en præst skriver prædikener, så når han var i præstepraktik, ville jeg bede ham skrive en kort prædiken hver uge over søndagens tekst. Det er virkelig opmuntrende og trosstyrkende at læse hans prædikener, fortæller sognepræsten, der også har brugt sin dansktalende praktikant som tolk i forbindelse med dåbsundervisning for en iraner.

Inden familien forlader Ranum, håber Ahmad Omidi, at han når at være med til konfirmandundervisning.

> **“ Jeg er meget, meget taknemmelig for, at vi har fået asyl.**
> *Ahmad Omidi*

– Jeg vil gerne fortælle konfirmanderne om mine oplevelser og erfaringer med Jesus Kristus. Det er en rigtig god mulighed. Vi er glade for at komme i kirken om søndagen, men på grund af corona er det ikke så let at komme tæt på hinanden. Vi skal holde afstand og siger goddag og glædelig søndag, og så går vi hjem. Det vil være rigtig dejligt at møde konfirmanderne og snakke med dem.

Normal hverdag

Når familien til januar flytter til Gribskov Kommune på Nordsjælland, der skal stå for det videre integrationsforløb, begynder et nyt kapitel. Hvordan hverdagen konkret vil forme sig med arbejde og sprogskole for Ahmad og Kobra og skolegang og børnehave for familiens yngste, ved de endnu ikke. Men efter fem år i Danmark starter de ikke forfra.

– Vi er meget åbne for alle muligheder. I Iran var jeg taxachauffør. Måske skal jeg noget helt andet her. Vi glæder os til at finde en kirke, gense vores venner på Sjælland og endelig få en normal hverdag som andre mennesker, siger Ahmad og lyser op i et stort smil. *BMF*

Stjernestunder i Varde

Aktivitetspris til Sct. Jacobi Kirke

Tværkulturelt Center uddeler hvert år en aktivitetspris til en kirke eller kirkeligt projekt, der gennem længere tid har formået at skabe positiv kontakt mellem danskere og flygtninge/migranter i et lokalområde og fremme den gode integration.

Når prisen i år gik til Sct. Jacobi Kirke i Varde, er det fordi kirken som vært for en eritreansk ortodoks menighed er med til at løfte en konkret integrationsopgave og vise, hvordan en sognekirke kan byde en migrantmenighed indenfor og selv blive beriget i mødet. Og for den eritreanske menighed er de ugentlige samlinger om søndagen i kirkens konfirmandstue stjernestunder, der er med til at give ro, tryghed og håb i et nyt land, hvor hverdagen stiller store krav til den enkelte om omstillingsparathed.

Sct. Jacobi Kirke i Varde har modtaget Tværkulturelt Centers aktivitetspris STJERNESTUNDER 2020 for gennem fire år at vise åbenhed og gæstfrihed over for en eritreansk-ortodoks migrantmenighed fra en anden kirketradition. Sognepræst Henrik Vejlgaard Kristensen modtog prisen sammen med fire medlemmer af den eritreansk-ortodokse menighed i Varde på Tværkulturelt Centers efterårskonference i Aarhus i november.

Sådan startede det

Forhistorien går otte år tilbage, da man i Sct. Jacobi Kirke begyndte at holde middage på tværs arrangeret af en tværreligiøs planlægningsgruppe. En dag blev sognepræst Henrik Vejlgaard Kristensen kontaktet af en muslim, der tidligere havde været med i planlægningsgruppen. Hun fortalte, at hun havde snakket med nogle unge, der manglede et sted at læse i Bibelen og bede. De havde ikke plads derhjemme. Kunne kirken hjælpe?

Sådan gik det til, at sognepræsten kort tid efter fik besøg af to unge mænd fra Eritrea på sit kontor. De repræsenterede en gruppe på 25 eritreanere, der var kommet til Danmark som flygtninge og nu boede rundt omkring i området. De var kristne og ledte efter sted at mødes. Præster og menighedsråd var positivt stemt, og siden januar 2016 har en af kirkens konfirmandstuer været samlingssted for en ung og voksende eritreansk menighed, der mødes søndag kl. 9-14 til bøn, bibellæsning, sang og normalt også fællesspisning.

Men selv om menigheden har deres egen præst, der bor i byen, er det faktisk ikke gudstjenester, der holdes i konfirmandstuen, forklarer sognepræsten.

– I den eritreansk-ortodokse kirke skal der være tre præster til stede for at man kan fejre gudstjeneste. Er der kun en eller to, er det bøn og bibellæsning – ikke gudstjeneste.

Relationer og tillid

Siden den første kontrakt blev underskrevet for fire år siden, har danskere og eritreanere lært hinanden bedre at kende på tværs af sprogbarrierer og kirketraditioner. I dag er der nære og tillidsfulde bånd mellem de to menigheder og præster, og eritreanske familier deltager ofte i middage på tværs i kirken, hvor de også har serveret den eritreanske nationalret *injerra* og *wåtta*.

Henrik Vejlgaard Kristensen glæder sig over menighedsrådets forståelse og opbakning, der har gjort det muligt at opbygge gode relationer mellem de to menigheder. Han lægger ikke skjul på, at han personligt er blevet både berørt, beriget og udfordret på egen trospraksis i mødet med en anden kirketradition.

– Jeg er superimponeret over det, der sker i konfirmandstuen. For eksempel en langfredag, hvor eritreanerne mødes klokken ni om formiddagen og knæler og rejser sig op og knæler og rejser sig op. Det fortsætter til omkring klokken 21 om aftenen. Alle er fastende. Efter sådan en dag har man virkelig fået langfredag ind under huden. Det er noget, vi andre kan lære af.

> **“ Hele den eritreanske ortodokse kirke i Danmark takker den danske kirke, fordi I åbnede døren for os.**
>
> *Efrem Dawit Tsegezab*

Ved prisoverrækkelsen fortalte sognepræsten om en ung familie i menigheden.

– Jeg har lyst til at fortælle en god historie. Jeg har haft en del fællesskab med Shishay, der står her ved siden af mig. I januar blev Shishay gift med Yohana i Etiopien. Men dermed var det ikke sikkert, at de ville få lov at bo i samme land. På mit kontor studerede vi reglerne sammen, og Shishay fik udfyldt en lang og kompliceret ansøgning om familiesammenføring. Det lykkedes! For en måned siden kom Yohana til Danmark, fortæller sognepræsten med et glad smil, mens det nygifte par får en spontan klapsalve.

Efrem Dawit Tsegezab fra den eritreanske menighed bekræfter gerne, at de nære relationer til den danske menighed er vigtige for eritreanerne.

– I begyndelsen var alting nyt for os. Sct. Jacobi Kirke har hjulpet os rigtig meget. Konfirmandstuen er et meget godt sted for os. Præsten kigger tit ind og kender næsten alle. Vi er meget overraskede og glade for prisen. Vi siger mange tak for bibel og ordbøger. På søndag vil vi give chokolade fra den flotte kurv til alle i menigheden. Hele den eritreanske ortodokse kirke i Danmark takker den danske kirke, fordi I åbnede døren for os, siger Efrem Dawit Tsegezab.

Årets pris består af to afrikanske kurve med stjernechokolade, dansk-tigrinya ordbøger, en bibel på tigrinya, etiopisk kaffe samt 200 PR-kort. Prisen blev overrakt af Tværkulturelt Centers formand, tidligere sognepræst Inge With Johannesen.

Foto: Ann Juul Kjestrup

Shishay Zewde Mare og Yohana Teklemariam Bahram modtog prisen sammen med sognepræst Henrik Vejlgaard Kristensen og to andre medlemmer af den eritreanske menighed.

Eritreansk-ortodokse menigheder i folkekirken: Mindst 10 sognekirker er i dag værtskirke for en eritreansk-ortodoks menighed: Mariakirken, Abildgård Kirke, Skive Kirke, Hjerting Kirke, Hirtshals Kirke, Mejdal Kirke, Møllevangskirken, Sct. Jacobi Kirke (Varde), Nordre Kirke (Nyk. F.) og Skt. Nikolai Kirke (Rønne).

Tvær-Kulturelt CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 • 2100 København Ø • Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
MobilePay 78684

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Sekretær: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og –menigheder:
Organisationer: *Promissio • Indre Mission KFUM og KFUK i Danmark*
Organisationsstøtte: *Samvirkende Menighedsplejer Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission*

Menigheder m.fl.: *Aagerup Kirke • Abildgård Kirke, Frhvn. Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. Bellahøj/ Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke Boholte Kirke • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke Bråby Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christianskirken, Aarhus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke Fakse Kirke • Fjelstervang Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Svendborg Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Aarhus • Haslev Kirke • Hasseris Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Helligåndskirken, Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke Herning Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-Skørringe Pastorat Hirtshals Kirke • Hjordkær Sogn • Holstebro Kirke • Hundige-Kildebrønde Sogn, Greve Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højby Sj. Sogn • Højelse Sogn International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby Jelling Kirke • Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke Kingo-Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup Kristkirken, Kolding • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svinø Pastorat Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundehus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekald • Møllevangskirken, Aarhus • Mørkhøj Kirke Nathanaels Kirke, København • Nexø Kirke • Nørre Løgum Kirke Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro • Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund • Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringive Sogn • Ringkøbing Kirke • Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn • Rødovre Kirke • Rønne Kirke Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Jacobi Kirke, Varde Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Aarhus • Sct. Peders Sogn, Randers • Silkeborg Kirke • Simeon Skt. Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Stenløse Sogn Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbro Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh Timotheuskirken, Valby • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. Tveje Merløse Sogn • Tværkulturel Kirke, Gladsaxe-Herlev Provsti Tyrstrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejleå Kirke, Ishøj • Veksø Sogn Vesterbro Sogn • Viby Kirke, Århus • Vigerslev Kirke • Vindinge Sogn Vor Frue Kirke, København • Vor Frelsers Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke • Værløse Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed Ølsted Sogn • Aaby Kirke • Aarhus Bykirke • Aarhus Valgmenighed Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift • Mødested Amager*

Associerede medlemmer: *Alive Bible Congregation • ALIVE Frikirken Ølstykke • Bethel World Mission Church • Champions Chapel Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God´s Ambassadors International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word Empowerment Center, Lyngby • PERKI/Indonesisk Kristent Fællesskab International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg Mar Mari´s Assyriske Menighed • Myanmar Christian Fellowship Narrow Gate Church • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense • St Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark Det Danske Bibelselskab*

Tværkulturelt Centers bestyrelse
Tidl. sognepræst Inge With Johannesen (formand) • Partnerkoordinator Clement Dachet (næstformand) • Landsleder Krista Rosenlund Bellows • Tidl. lærer Henry Holm Hansen • Kirketjener Abel Zemhret Kidane • Sproglærer Hanne Thinggaard • HF-stud. Joseph Zahr Revd. Smitha Prasadam

Nyt på tværs
Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Color Print A/S, Mors
Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

☐ **JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage *Nyt på tværs* gratis fremover.**

☐ **Jeg/vi vil gerne modtage *Nyt på tværs* fremover og betale FRIVILLIGT ABONNEMENT på 100 kr.**

Navn: _____

Adresse: _____

_____

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68, 2100 Kbh. Ø